GAZETA

Wielkiego Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: Assessor *Raabski.*

№ 13. — W Środę dnia 15. Lutego 1826.

OBWIESZCZENIE.

Rozgłoszone iuż przez pisma publiczne wiadomości o wybuchłém powietrzu morowém w Multanach i Wołoszczyznie, potwierdziły się i na inney więcey urzędowney drodze. W skutek odebranego od wyższey władzy rozporządzenia, przywracamy znowu dzielność tych środków, ktore iuż dawniey w podobném wydarzeniu przepisane były, a odwołuiąc się do naszego obwieszczenia z dnia 10. Lutego 1824 (Dz. Urzęd. No. 7. stron. 66.) oświadczamy, iż podróżne osoby, przybywaiące wprost z owych okolic na granicę Departamentu naszego, równie iak towary, któreby tąż drogą wprowadzane być miały, oprócz wymienionych w przerzeczoném obwieszczeniu Komor Celnych pogranicznych Podzamcze i Droszew, także przez Komory Celne pograniczne Pogorzelice i Strzałkowo, i to wtenczas tylko wpuszczane być mogą, gdy świadectwami kwarantany i zdrowia ze strony Władz Cesarsko-Austryackich lub Rossyiskich udowodnionem będzie, iż przepisana kwarantana odbytą została. W przeciwnym razie pozostaie się przy rozporządzeniu, iż towary całkiém zwracane będą, a podróżni z odzieżą swą poddać się muszą przepisanemu czyszczeniu.

Zresztą podrzędne nam Władze przez oddzielne okólne rozporządzenie tey daty zostały zawiadomione, iak sobie w każdym szczególnym wypadku postąpić maią.

Poznań, dnia 7. Lutego 1826.

Królewsko-Pruska Regencya I.

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina dnia 11. Lutego.

JO. Xiążę Schoenaich - Carolath wyiechał do Śląska, a Król. Bawarski Generał-Feldmarszałek, Xiążę Wrede, do Petersburga. — Król. Francuzki Generał-Porucznik, nadzwyczayny Poseł i pełnomocny Minister przy tuteyszym dworze, Hrabia St. Priest, powrócił z Petersburga.

Wiadomości zagraniczne.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy dnia 9. Lutego.

Jego Cesarzewiczoska Mość Wielki Xiążę Alexander Następca tronu, mianowany iest Szefem Polskiego pułku Igo strzelców konnych, który odtąd nosić będzie imię Jego Cesarzewiczoskiey Mości Wielkiego Xięcia Alexandra Następcy tronu Nro. I.

Testament ś. p. Ministra Stanu Stanisława Staszica zaczyna się od słów następuiących: „W Imie Boga. Mocno przekonanym będąc, że głównem przeznaczeniem iest człowieka na tey ziemi, aby dobrze czynił ludziom, aby czynami całego życia starał się ulepszać los swoich bliźnich, los drugich ludzi; aby nawet usiłował, by dobroczynne iego za życia skutki uszczęśliwiały ieszcze pokolenia następne; ku dopełnieniu tego przeznaczenia dążyłem ciągle przez całe życie moie. W tym iedynym zamiarze z stałą, gospodarną oszczędnością, zbierałem maiątek, który ninieyszą moią ostatnią wolą stósownie iak mi tego prawa dozwalaią, rozporządzam. Dobra moie dziedziczne, miasto Hrubieszów i wszystkie wsie, karczmy, młyny, stawy, lasy, zgoła wszystko co całość Hrubieszowską składa i iest moią prawą własnością, przeznaczam na uszczęśliwienie tey włości mieszkańców, uwalniaiąc ich od wszelkiey powinności danin i pańszczyzny, nadaiąc im grunta dziedzictwem, pod warunkiem zawarcia między sobą Towarzystwa Rolniczego, dla wspólnego ratowania się w nieszczęściach, stósownie do ustawy temu Towarzystwu przezemnie przepisaney a od wszystkich mieszkańców tey gminy zgodnie przyiętey i iuż przez Nayiaśnieyszego Miłościwego Pana łaskawie zatwierdzoney.“ (Tu następuią dobroczynne różne zapisy, o których iuż pisma doniosły; o pochowaniu zwłok takie są szczegóły:) „Ciało moie ma bydź pochowane na cmentarzu przy kościele XX. Kamedułów na Bielanach nie w katakumbach, ale ma bydź w tyle kościoła pogrzebane w ziemi; 10,000 złp. w obligacyach hypotecznych skarbowych zapisuię na wieczny fundusz kościoła XX. Kamedułów na Bielanach. Pogrzeb móy ma bydź skromny nieróżniący się od pogrzebu ubogiego chrześcianina.“

R o s s y a.

Z Petersburga dnia 31. Stycznia.

Onegday rano Hrabia Lebzeltern, Austryacki nadzwyczayny Poseł i pełnomocny Minister, miał zaszczyt być przedstawionym NN. Cesarzowi i Cesarzowym, i złożyć N. Cesarzowi swoie nowe listy wierzytelne. — Francuzki Poseł przy dworze Pruskim, Podhrabia St. Priest, i Generał-Adjutant Króla Bawarskiego, Xiążę Löwenstein - Werthheim, mieli pożegnawcze posłuchania u NN. Cesarstwa.

Przez nayłaskawszy reskrypt z dnia 22. m. b., raczył N. Cesarz dowodzącemu trzecim korpusem piechoty, Generałowi-Porucznikowi Roth I., za okazaną energiczną gorliwość służbową w ściganiu i pokonaniu buntowników Czernichowskiego półku piechoty, dać order St. Alexandra Newskiego.

Półkownik Krouglikow z półku huzarów gwardyi mianowany iest Koniuszem Cesarza z stopniem Rzeczywistego Radzcy Stanu, a Półkownik Gerbel II., Dowódzca konney artyleryi gwardyi, Adjutantem Cesarza.

Generał-Adjutant Cesarza i Gubernator woyskowy Petersburgski, Generał-Porucznik Goleniszczew - Kutuzow, mianowany iest członkiem Rady państwa.

N. Cesarz maiąc sprawiedliwy wzgląd na posługi zmarłego Generała piechoty, Hrabi Miłoradowicza, który przez śmierć swoią udowodnił nieograniczone poświęcenie dla

tronu i [oyczyzny, i szanuiąc pamięć iego, raczył ukazem pod dniem 7. m. b. do Senatu wydanym, wyznaczyć siostrze iego Maryi, wdowie Rzeczywistego Radzcy Stanu Storoienkow, pensyą 10,000 Rubli ze skarbu państwa.

Komitet tayny ustanowiony z woli Jego Ces. Mości ogłosił, iż szlachcic Sornow, wzięty przez podeyrzenie o wspolnictwo ze spiskowemi, z liczby, których on z wieloma w ścisłych był związkach, po wyśledzeniu Komitetu okazał się nietylko zupełnie nienależącym do spisku, który miał na celu zaburzyć teraźnieyszy kształt Rządu państwa w Rossyi, ale i na placu Piotra w czasie zaburzenia dnia 14. Grudnia wcale nie był.

Nasz kurs wexlowy (donosi tuteysza gazeta handlowa) idzie na dół, a ponieważ żadne ieszcze nienadeszły z zagranicy zamówienia, przeto tém samém mało co wexli wystawiaią. Niedostatek pieniędzy i przesilenie handlowe w całéy Europie, a mianowicie w Anglii, kraiu, do którego płody nasze nayprzód bywaią zbywane, musiały koniecznie zatamować nowe przedsiębierstwa, i popyt o nasze towary nieco spóźnić. Wszakże ostatnie z Londynu wiadomości słuszną każą mieć nadzieię, iż wszystko niezwłocznie do naturalnego wróci porządku. A że cudzoziemcy potrzebuią naszych płodów, przeto ani wątpić, iż prędzéy lub późniéy będą ie musieli kupować, a im dłużéy ociągaią się z kupnem, tém więcéy i śpieszniéy potém kupować muszą.

Francya.

Z Paryża dnia 2. Lutego.

Król udał się onegday ze zwykłą uroczystością w towarzystwie Xiążąt do Luwru, gdzie Parowie i Deputowani byli iuż zgromadzeni, zaiął mieysce na tronie, nakrył głowę i rzekł: Parowie, usiądzcie WPanowie! a Kanclerz dodał „Panowie Deputowani, Król pozwala WPanom usiąść." Poczém Król zdiął kapelusz, i powitawszy zgromadzenie, następuiącą miał mowę: „Panowie moi! z wielkiém ukontentowaniem widzę się znowu wpośród was. Uwaga, którą zwracałem na kierunek umysłów i na bieg okoliczności, kazała mi sądzić, iż żaden ważny powód nie wymaga zwołania WPanów wprzód, niż sobie zamierzyłem. Ten móy sąd został usprawiedliwiony, i winszuię sobie tego, żem nie potrzebował skrócić spoczynku, któregoście kosztowali. Śmierć wydarła mi iednego z dostoynych Sprzymierzeńców wśród iego zawodu; ta strata mocno zasmuciła serce moie. Od iego następcy i od innych mocarstw otrzymałem naywyraźnieysze zapewnienia o ich niezmiennych przyiacielskich dla mnie chęciach, i mam nadzieię, że nic nie zerwie dobrego porozumienia między mną i sprzymierzeńcami, zmierzaiącego do dobra ludów. Z Królem Jmcią Angielskim zawarłem układ, który nada żegludze obydwu Krolestw więcéy iedności i mniéy ią uciążliwą uczyni: z tego układu spodziewam się pomyślnych skutków dla naszego handlu morskiego. Postanowiłem ostatecznie los wyspy S. Domingo rozstrzygnąć. Nadszedł czas do zamknięcia tak bolesnéy rany i położenia końca stanowi rzeczy, który tak wielu interesom był na przeszkodzie. Ostateczne odłączenie się od téy dla nas iuż od lat 30 straconéy wyspy nie będzie szkodzić bespieczeństwu tych, które ieszcze posiadamy. Potrzeba było ustanowić prawo podziału wynagrodzenia właścicielom gruntu w owey osadzie przezemnie zapewnionego; takowe prawo będzie WPanom przełożone. Ostateczne rachunki z r. 1824, wykazanie przychodów i wydatków z r. 1825. tudzież budżet na r. 1827 zaraz WPanom podany będzie. Gdy większe rozwiianie się naszego handlu i przemysłu codziennie podwyższa dochód z opłat konsumcyi i komunikacyi handlowych, będzie więc rzeczą podobną polepszyć los sług świętéy religii i powiększyć uposażenia innych gałęzi administracyinych, a razem do ulżenia w podatkach stałych, iakieśmy w zeszłym roku iuż uczynili, przydać ieszcze nowe zmnieyszenie dziewiętnastu milionów. Winszuycie sobie WPanowie wraz zemną, że w pomyślności wewnętrznéy kraiu znayduiemy środki ulżenia ciężarów opłacaiącym podatki. Prawodawstwo powinno poprawami z wolna postępuiącemi zadosyć czynić potrzebom towarzystwa. Powiększaiące się coraz bardziéy rozdrobnianie własności gruntowych, będące w oppozycyi z zasadami monarchicznego rządu, osłabia bez wątpienia zaręczoną przez Konstytucyą mnie i poddanym moim obronę. Będą

WPanom podane środki do przywrócenia zgodności między prawem politycznèm a obywatelskièm, do utrzymania majątku rodzin, nie wiążąc iednak wolności zarządzania podług woli swoim dorobkiem. Utrzymanie rodzin zaręcza polityczną trwałość, która iest pierwszą potrzebą wszystkich państw, a Francyi osobliwie po tylu zmianach losu. Będziecie mnie WPanowie wspierać, abym mogł wykonać plany dobrze rozważone i zabespieczyć szczęście ludów poruczonych moiéy pieczy. Spodziewam się, że równie iak ia nie dacie się w działaniach swoich hamować nierozmyślnéy niespokoyności, która, pomimo bezpieczeństwa, iakiego doznaiemy, umysły niektórych osób porusza. To bezpieczeństwo nie będzie wcale cierpieć, Panowie moi; możecie się na to spuścić, że z równą troskliwością czuwać będę nad interesami kraiu i że potrafię zgodzić potrzeby wykonywania prawnych swobód z utrzymaniem porządku i przytłumieniem rozpusty.“

Żywe okrzyki nastąpiły po téy mowie, po któréy Kanclerz ogłosił otworzenie izb, a zgromadzenie rozeszło się z okrzykiem: Niech żyie Król, niech żyią Burbony!

Dzisieyszy numer *Gwiazdy* zawiera artykuł, w którym usiłuie dowieść wprowadzenia praw pierworodztwa czyli maioratów i substytucyi, o czém i Król w swéy mowie napomknął. We wstępie tak stoi: „W chwili, gdzie wolność druku częstemi razami wzrusza zasady towarzyskiego porządku, gdzie ogniwa władzy oycowskiéy zwolniaią się; gdzie cały naród na szczególne osoby się rozprzęga, w koncentracyi egoizmu szukaiąc wszelkich rozkoszy; gdzie nareszcie piękny kray francuzki na drobne cząstki się dzieli, przechodząc z ręki do ręki iak bilet kassowy lub talar; w téy mowię chwili rozprzężeniu się związku towarzyskiego dzielnemi i potężnemi ustawami zapobiegać należy. Do tych ustanowień, które stanowiły w dawnéy monarchii iéy strzegący okrąg, należą mianowicie prawo pierworodne i substytucya; a ich przywrócenie byłoby pożyteczne władzy oycowskiéy, prawu własności, tronowi i saméy nawet wolności.“ Daléy wywodzi, że stan szlachecki tak potrzebny w kraiu monarchicznym, we Francyi nie ma mocnéy podpory, i że należy w mieyscu osobowéy arystokracyi rzeczową zaprowadzić; który to cel łatwo się da osiągnąć przywróceniem praw starszeństwa i substytucyi: zresztą tamto stanowićby musiało ogólne prawo, mogące iednak zawsze być zmienione postanowieniem testamentu.

Na wczorayszém posiedzeniu Izby Deputowanych zaymowano się utworzeniem nowych biór, na które się Izba dzieli, celem uprzedniego roztrząsania przełożonych iéy proiektów prawa. — Prezes odczytał list Generała-Majora gwardyi narodowéy Paryskiéy, Xiążęcia Reggio, ofiaruiącego Izbie na czas teraźnieyszego posiedzenia straż honorową gwardyi narodowéy. — Przyięto. Potém przystąpiła Izba do wybrania 5ciu kandydatów urzędu Prezesa, z których, iak wiadomo, Król iednego mianuie.

Wybor w Vervins ukończył się na korzyść liberalistów. Generał Sebastiani został 116 kreskami obrany Deputowanym.

O zabiegach, których użyto przy wyborze w okręgu Lisieux, takie *Konstytucyonista* czyni z tego miasta doniesienie: „Cała maszyna administracyina była w ruchu. Niezaniechano niczego, aby zapewnić tryumf Ministeryum, czyli raczéy iednego Ministra. Z powodu nieufania kantonowi Honfleur, rozwinięto tu wszystkie wielkie środki taktyki wyborowéy. Ziechali tam osobiście Prefekt i Podprefekt, i mieli mowy, w których niewzdrygali się, nadużywać pewnego imienia dostoynego. Prawiono zebranym tu obiorcom, iż Pan Villèle wybawił Monarchią, i że okrąg pewnym być może zupełnych iego względów, ieżeli obierze Pana Neuville, iego sprzymierzeńca, że przeciwnie niczego mu się spodziewać nienależy, ieżeli obierze Pana Dupin. Tak przemożny rozkaz, z innemi połączony groźbami, niemógł chybić celu.“

Z mowy, którą miał Wice-Prezydent zgromadzenia wyborowego w Lisieux do tamecznych obiorców, umieścił *Konstytucyonista* następuiący wyiątek: „Pozwolcie mi, moi Panowie, oddać moie myśli pod głęboką ich rozwagę. Czas teraźnieyszy nie należy do zwyczaynych przemian czasu, gdzieby za rzecz oboiętną, a nawet i pożyteczną uważać można, poroźnienie naysprzecznieyszych z sobą namiętności. Ważny wypadek wydarzył się w Europie, i iuż się pokazały ciemne

chmury na północném niebie. Któż nam zaręczy, iż podobne chmury nierozeydą się po całém niebie? Któż wie, czyli może długie i okropne burze nienadwerężą szczęśliwéy spokoyności, ktorą się cieszymy? Rozumiecież WPanowie, iż wśród takowych okoliczności rostropnieby było, narażać się na niesnaski domowe?" *Konstytucyonista* uważa: iż Wice-Prezydentowi szczególniéy udało się témi słowy nakłonić obiorcow do głosowania za ministeryalnym Kandydatem.

Rodzina zmarłego w Bruxelli malarza David podała Hrabiemu Villèle przedstawienie, w którém uprasza Króla, ażeby iéy pozwolić raczył, sprowadzić do Paryża, poziome szczątki wygnanego niegdyś oyca swoiego i pochować ie na cmentarzu Pater La Chaise. Pan Villèle odpowiedział, iż przełożył prośbę Radzie Ministrów, która się iednak do niéy nieprzychyliła. Z tego powodu pomieniona rodzina donosi teraz publicznie, iż odmowną odpowiedź Pana Villèle uważa za prześladowanie, do którego prawo z dnia 12. Stycznia 1816, wymierzone tylko przeciw żyiącym, nieupoważnia, iż nayuroczyściéy przeciw temu protestuie i że na sądowéy drodze chce się o to rozprawić. (*Wyrocznia Bruxelska* tak się w téy mierze wyraża: „Zmarły David miał prawda nieszczęście, iż głosował za straceniem cnotliwego Króla Ludwika XVI; lecz że wielu innych daleko występnieyszych niż on, spokoynie w swéy oyczyźnie dług naturze wypłacili.")

Dziennik Paryski pisze: „*Dziennik Rozpraw* zapowiada, iż królewski kalendarzyk wyidzie tego roku iuż w Lutym, to iest trzy miesiące prędzéy, iak w dawnieyszych latach. Lecz uważałże też dobrze pomieniony dziennik, iż ta na pozór tak prosta okoliczność, zawiera także w sobie iedno z dobrodzieystw siedmioletności?" — *Goniec francuzki* podnosi na to swóy głos: „Ach! coto za niezmierne dobrodzieystwo! cieszyć się iuż na mięsopusty darem nowego kalendarzyka!"

Konstytucyonista nazwał przed kilku dniami wysłanego do Petersburga Arcy-Xiążęcia Ferdynanda Este — bratem Cesarza Austryackiego. W numerze 26. bierze Półkownika Xiążęcia Trubeckoi, Oficera z sztabu głównego w 4tym korpusie armii, za Generała-Porucznika i Cesarskiego Generała-Adjutanta Xiążęcia Trubeckoi, wysłanego w zleceniach do Berlina. Wreszcie w numerze z dnia 28. Stycznia powiada, iż wartość Złotego Bawarskiego wyrównywa wartości 1 Franka 30 Centymów!

Gwiazda donosi, iż wszystkie korpusy południowéy armii Rossyiskiéy wykonały przysięgę wierności Cesarzowi Mikołaiowi.

Pan Lanney, który podróżował po Egipcie, pisze z Lugdunu pod dniem 18. Stycznia do wydawcy *Konstytucyonisty* co następuie: Byłem w Kairo, gdy mowa była o przesłaniu do Morei 15,000 Arabów. Wielu Oficerów europeyskich, między którymi miło mi wspomnieć Komendanta Teodora Monnier, woleli utracić mieysce nauczycieli mustry w armii Baszy Egiptu, niż woiować przeciw Grekom, chociaż im Mehmet Ali ogromne summy obiecywał. Ogłaszaiąc ten szlachetny postępek moich dawnych towarzyszow broni, spodziewam się, że prostuię tym sposobem fałszywą wieść, która się o tém rozeszła i t. d.

Dla przestrogi kupców umieściło iedno z pism tuteyszych następuiący przykład oszukaństwa. Pewien człowiek dobrze ubrany przyszedł z przyiacielem swoim do pakhofu, prosząc, aby temu człowiekowi, którego udawał za swego kompanistę, wydano paczkę towarów, która zaraz miała tam być przyniesioną. Udał się ztamtąd do kupca, ztargował kilka tuzinów szalów i t. p. i kazał nieść za sobą z oświadczeniem, że zapłaci niosącemu w stancyi. Zaprowadził komisanta na pakhof; lecz nie znalazłszy dosyć pieniędzy w pugilaresie, kazał mu złożyć towary i póyść z nim do bliskiego bankiera po odebranie brakuiącéy summy. Ale w drodze wszedł pomiędzy tłum ludzi i zniknął. Tymczasem ów iego kompanista odebrał towary za danym mu rewersem; i gdy komisant tam się udał, przekonał się o oszukaństwie.

Cztery wydania deklaracyi, którą duchowieństwo francuzkie w roku 1682. protestuie przeciwko panowaniu papiezkiemu we Francyi, z załączeniem edyktów Henryka IV. i Ludwika XV., bulli Klemensa XIV. przeciwko Jezuitom, rysu ich historyi, i wyroków królewskiego sądu w processie Konstytucyonisty i Gońca, rozkupiono w iednym miesiącu. Niedługo wyidzie piąte na welinowym

papierze, także nie maiące więcéy kosztować iak 5 Sous (10 groszy polskich)

Dnia 4. Lutego.

Izba Parów wyznaczyła Kommissyą do ułożenia adressu na mowę Królewską. Członkami Kommissyi są: Arcybiskup Paryski, Margrabia Lally Tollendal, Xiążę Levis, Xiążę Brissac i Margrabia Talaru.

Izba Deputowanych niemogła onegday mianować podobnéy kommissyi, ponieważ nie była w dostateczney członków liczbie zebraną.

Izba Deputowanych zaymowała się onegday wyborem Kandydatów na urząd Prezesa. Przeszłoroczny Prezes Ravez miał 172, Pan Chilhaud de la Regaudie 168 kresek i t. d.

Rada handlowa odbyła w tych dniach posiedzenie u Pana Villéle.

Generalny Adwokat przy Sądzie kassacyinym, Pan Marchangy, z wielu pism chlubnie znany, po krotkiéy chorobie, umarł onegday w 42gim roku życia swoiego.

Dziennik handlowy winszuie Francyi nabycia nowego członka oppozycyi w osobie Generała Sebastiani. „Cieszy się ztąd lud francuzki, nie będzie zawiedziony w swoich oczekiwaniach, otrzyma nowego obrońcę i t. d."

List okolny, którym Papież bullę jubileuszową ogłosił, nie iest bynaymniéy wciągniony do akt Rady Stanu.

Dziennik Tuluzki donosi z Barcelony pod dniem 19. Stycznia: „Rozchodzi się tu wieść, iż Minister łask i sprawiedliwości poiedzie do Oyca Ś. do Rzymu w nader ważnych poleceniach tyczących się losu Ameryki."

Główne punkta, na których — iak dobrze zawiadomione osoby zapewniaią — prawo tyczące się wynagrodzenia dawnych kolonistów St. Domingo iest oparte, te są; wynagrodzenie podzielone iest na głowy Negrów, a naywyższy iego stopień ustanowiony iest na 10,000 Franków rent; wierzyciele mogą tylko na $\frac{1}{10}$ położyć areszt; summa wynagrodzenia przekazaną iest w 5procentowych zapisach na wielką xięgę.

Rzecz niezawodna, iż Boliwar obeymie dowództwo wyprawy przeciw wyspie Cuba. Adjutant iego, Pan Navarrete, wyiechał z Paryża do Londynu w prywatnich swoich interessach. Podług wszelkiego podobieństwa — mniema *Konstytucyonista* — wyprawa ta naypomyślnieyszym uwieńczona będzie skutkiem.

Generał Guilleminot spodziewany iest powrotem z Konstantynopola.

Pierwszy nakład mow Generała Foy, wynoszący 8000 exemplarzy, rozkupiony został w 48 godzin.

Z samego miasta Bordeaux zamówiono 1000 exemplarzy mów Gła Foy drugiego wydania.

W Paryżu od roku 1817. do 1824., a zatém w przeciągu 8 lat, odebrało sobie życie 977 niewiast i dziewcząt.

Do pewnego Jubilera w Lugdunie przyszły dwie osoby, z których iedna wyglądała na pana druga na służącego, a powierzchowność ich oznaczała bogactwo. Oświadczyli, że przychodzą od Pani Hrabiny St. Omer mieszkaiącéy w hotelu ambassadorów pod Nr. 4. i że ta dama wyieżdżaiąc do Włoch potrzebuie kupić dyamentów, po które od niéy przychodzą. Jubiler bez podeyrzenia okazuie swoie dyamenty. Człowiek udaiący służącego był znawcą, wybrał kilkanaście kosztownych rzeczy i sam ie włożył w pudełko polecaiąc zanieść ie do hotelu, gdzie zapłacone zostaną. Po ich odeyściu jubiler otworzył pudełko dla obeyrzenia kleynotow, lecz iakże się zdziwił postrzegłszy, że piękny krzyż dyamentowy wartuiący przeszło 1200 Franków znikł w przechodzie z kantoru do pudełka. Nie wątpiąc, że pozostał w ręku służącego, który chciał mieć próbkę przedanego towaru, pobiegł do hotelu ambassadorów, gdzie można się domyśleć, ani Hrabiny St. Omer ani dwóch oszustów nie znano. Policya szuka ich teraz.

Hiszpania.

Z Madrytu dnia 25. Stycznia.

Ustawą z dnia 8. m. b. rozkazał Król za wnioskiem Junty puryfikacyinéy, iż żaden płatny od rządu nie może pobierać swéy płacy, niepokazawszy świadectwa oczyszczenia.

Zapewniaią, iż wkrótce wysłany będzie do Anglii Poseł hiszpański. Między osobami, które do tego przeznaczaią, wymieniaią Xiążęcia St. Carlos, Hrabię Alcudia i Pana Labrador.

Rada Stanu ma wielką obawę o wyspę Cu-

ba, która od czasu poddania się twierdzy St. Juan de Ulloa wystawiona iest na nieprzyiacielskie napady Rzeczypospolitych Kolumbiyskiéy i Mexykańskiéy. Rada stanu zdaie się mieć zamiar, wystarać się w iakibądź sposób o potrzebne fundusze na uzbroienie wyprawy z 10,000 ludzi do Hawanny.

Generał Bassecourt, Generalny Kapitan Arragonii, umarł w Saragosie.

W niższych klassach ludu hiszpańskiego 29/30 kobiet, a 7/8 mężczyzn ani czytać ani pisać nie umie; co więcéy między znacznymi właścicielami ziemi, a nawet między Grandami, iest wielu, którzy nie są w stanie, napisać swoiego nazwiska.

Król wygnał Margrabinę Miranda 20 godzin od Madrytu i od każdego zamku, a to z téy przyczyny, iż maiąc lat 60 zaślubiła się z swoim Intendentem, nieuzyskawszy pozwolenia Królewskiego. Pozbawiono ią wolnego maiątkiem rozrządzenia. Chociaż Król bardzo iest ostry we względzie takich niestósownych małżeństw, to wszelako często się wydarzaią.

Gaceta z dnia 19. m. b. doniosła urzędownie, „iż dwie osoby nakryły głowy przed Królem" (to iest zostały wyniesione na godność Grandów pierwszego rzędu): Oyciec Generał Dominikański i Oyciec Generał Karmelitów trzewikowych."

W dzień S. Antoniego (?), gdy Król używał przeiazdki wystąpiwszy pewna kobieta z motłochu przybliżyła się do poiazdu Królewskiego, i zawołała: „Królu, ieżeli chcesz rządzić, trzeba wszystkich Czarnych (Konstytucyinych) wytępić." W okamgnieniu kupa ludzi wypadłszy także z pospólstwa, rzuciła się hurmem na tę kobietę, i byłaby ią niezawodnie zamordowała, gdyby woysko niepowściągnęło zamachu.

Nikt sobie nieprzypomina tak małego odbytu na wełnę iak w tym roku. Pomimo bardzo niskich cen fabrykanci angielscy zalecili wyraźnie swym korrespondentom, aby iéy wcale nie kupowali.

A n g l i a.

Z Londynu dnia 31. Stycznia.

Król Jmć pasował wczoray Xiążęcia Derset na Kawalera orderu podwiązki. Potém Pan Canning miał długie posłuchanie u Króla. Ces. Rossyiski Poseł, Hrabia Lieven, podał swoie nowe listy wierzytelne. Po ukończeniu posłuchań była rada tayna, na któréy czytaną była mowa od tronu i otrzymała zatwierdzenie Monarchy. O godzinie 5téy rozeszła się rada, a Hrabiowie Liverpool, Westmoreland, Bathurst i Pan Canning, mieli zaszczyt obiadować z N. Panem, i, wyiąwszy pierwszego, przepędzić noc w pawilonie. — W niedzielę po nabożeństwie miał Hrabia Münster posłuchanie u Króla w Windsor, zkąd, po śniadaniu, powrócił do miasta.

Gazeta dworska z dnia 28. m. b. zawiera nominacyą Xiążęcia Wellingtona na nadzwyczaynego Posła Króla Jmci, celem powinszowania Cesarzowi Rossyiskiemu w imieniu iego wstąpienia na tron. Xiążę wyiedzie ztąd dnia 4. Lutego w towarzystwie swoich 3ch Adjutantów, Lorda Fitzroy Somerset, Francis Gower i Dundas, i swoiego naystarszego syna, Margrabi Douro. Słychać, iż Xiążę ma sobie także dane ważne dyplomatyczne polecenie, tyczące się interessów grecko-tureckich. — Za dni kilka popłynie do Panamy Pan Dawkins z dyplomatycznemi poleceniami ze strony dworu naszego.

Papiery greckie idą w górę, a to podobno skutkiem iednozgodnych wiadomości z Zante, Włoch i Odessy, o wybuchnieniu wielkich niezgód między wodzami tureckimi. Grecy — słychać — czynią wielkie przygotowania do nowéy kampanii. Tamta wiadomość doszła nas z źródła, na wielkie zaufanie zasługiącego.

Na warsztatach angielskich buduie się teraz 96 okrętów. Między temi znayduie się 9 trzypokładowych od 100 do 120 dział; 6 od 80 do 84 d., 3 od 52 d., 26 fregat od 46 d., 5 mnieyszych od 28 d., 8 szalup woiennych od 18 d., 31 mnieyszych od 10 d., 1 kutter i 7 okrętów bombardyerskich.

Pan Heber, członek parlamentu od uniwersytetu Oxford, zrzekł się tego urzędu. Wszystkie dzienniki wybiegaią się w zalecaniu uniwersytetowi Pana Canning na Kandydata. Dotychczas stały mu na przeszkodzie zdania iego o sprawie Katolików Irlandzkich.

Król. Bawarski Radzca finansowy, Pan Yelin, który w towarzystwie swoiego przyiaciela,

Pana Eichthal, odbywał podróż naukową po Anglii i Szkocyi, po 6tygodniowéy chorobie umarł w Edynburgu w 55tym roku życia swoiego.

W Rio-Janeiro mniemano, iż klęska woyska Brazyliańskiego w Banda-Oriental prędkiéy zgody spodziewać się każe. Sir Charles Stuart ma być do tego obszernémi pełnomocnictwami opatrzony.

W Manchester odbyło się zgromadzenie, na którém 2000 osób podpisało petycyą do Parlamentu o pozwolenie wolnego dowozu zboża. W Nothingham leży na ratuszu podobna petycya, którą iuż 19,000 osób podpisało.

W gospodzie Lloyd's przybito: „Trzy fregaty, ieden brig woienny i kilka statków przewozowych, przywinęły dnia 18. z. m. z Korunny do Hawanny."

Mamy wcale nowy widok — banderę Austryacką na Tamizie. Sądzą, że to iest pierwsze wydarzenie od odpadnienia Niderlandów.

Ostatnie Amerykańskie gazety donoszą, iż w Nowym-Yorku młoda bardzo urodna Dama, odbyła podróż napowietrzną z fizykiem Panem Robertson. Podróż ta przywabiła mnóstwo widzów, których młoda Amerykanka odwagą swoią w podziwienie wprawiła.

Gazety nasze zawieraią znowu znaczny spis wynikłych tu świeżo bankructw.

Niderlandy.

Dnia 4. Lutego.

W iednéy z gazet Leodyiskich czytamy wiadomość, iż Don Pedro zwołał na początku Grudnia Izby Brazyliyskie i udzielił im z zawartego z Portugalią traktatu taiemny artykuł, przez który Cesarz Brazyliyski zrzeka się za siebie i swoich potomków następstwa do tronu w Portugalii. Tym sposobem odziedziczyłby z czasem Don Miguel koronę Portugalską.

Rzeka Merwede zamarzła od Gorcum aż do Herzogenbusch, czego iuż od 42 lat niebyło.

Płonną była wiadomość rozgłoszona przez niektóre gazety o przybyciu Deputowanych Mexykańskich do Rzymu, ponieważ przybyły przez Londyn do Bruxelli, a przeznaczony do Rzymu Xiądz mexykański, wciąż ieszcze bawi w Bruxelli.

Włochy.

Z Rzymu dnia 20. Stycznia.

Zdrowie Oyca Ś. zaczyna znowu wzbudzać obawy. Nieprzyimował on w dzień Nowego-roku ani naywyższych władz kraiowych, ani nawet grona dyplomatycznego. Przyczyną iednakże tego, nie tak ma być iego zdrowie, iak raczéy zamiar przywrocenia dawnego zwyczaiu, podług którego Papieżowie tylko w rocznicę urodzin swoich powinszowania przyimowali.

Przeciw schizmatyckiemu Biskupowi Utrechtskiemu Janowi Santen, który śmiał w zuchwałym liście donieść bezczelnie Oycu Ś. o swoiém na godność Biskupa wyniesieniu, rozporządził Papież listem apostolskim z dnia 13. m. b. te same kary kościelne, które Papież Pius VII. przeciw iego poprzednikowi (Willibrord van Os) przepisał. Jest on zarazem wezwany, ażeby się swych błędów odprzysiągł, słuchał przykazań świętéy stolicy, i powrocił, iako ukochany syn, w objęcia Jego Świątobliwości.

Przybyła tu Xiężna St. Leu z synem swoim Ludwikiem Napoleonem.

Ofiary na odbudowanie kościoła Ś. Pawła przed miastem wpływaią tak obficie, że iuż złodzieie zaczynaią na nie spekulować. Przed kilku tygodniami ukradziono znaczną summę z karbony, która była wystawiona w krużganku kościoła N. Maryi Panny po za Tybrem, do przyimowania dobroczynnych na to ofiar. Przeciwnie Kardynał Palotta, iak całemu wiadomo Rzymowi, oświadczył wzręcz, nayprzód na zebranem Kollegium Kardynałów, a poźniéy w liście do Dziekana tegoż, Kardynała Somaglia, iż do uchwalonego przez kollegium rocznego przydatku z 2000 Scudi na odbudowanie pomienionego kościoła, ani feniga iednego nie będzie dokładał, ponieważ on, aby żyć odpowiednie stanowi swoiemu, musiał się zadłużyć, i z tego powodu finanse iego bardzo są nadwerężone.

Dnia 19. m. b. sławny Tommaso Sgricci dał improvisatorium. Między innemi zadanemi przedmiotami padł los na thema: „Alboin, Król Longobardów." Dwugodzinną z téy materyi deklamacyą wszystkich słuchaczów zachwycił.

(Dwa Dodatki.)

DODATEK

do

Nru 13.

Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego.

(Z dnia 15. Lutego 1826.)

Włochy.

Z Liworna, dnia 20. Stycznia.
(Z Konstytucyonisty.)

Tuteyszy agent Baszy Egipskiego, żyd, dozieraiący budowania okrętów, dla Mehemeta-Alego uzbraianych, odebrał następuiące wiadomości przez okręt, który w 10ciu dniach z Zante przypłynął. Ibrahim, oburzony klęskami, które w dniu 27 Grudnia poniosła armia Reszyda, chociaż 7000 ludzi wyboru woyska egipskiego wzmocniona, nakłonił Kapudana Baszę do stoczenia bitwy morskiéy. Eskadra Miaula składała się tylko z 26 brigów; postanowiono więc uderzyć dnia 6 Stycznia, lecz zdziwiono się niepomału, gdy opłynąwszy przylądek Papa spostrzeżono przed sobą 76 greckich żagli. Zawsze iednak Turcy mieli ieszcze przewagę, licząc 98 okrętów woiennych, i wprawdzie dwa okręty liniowe i 14 fregat. Grecy, którzy przez swoie zręcznieysze obroty, dla siebie wiatr zyskali, rozpoczęli ogień działowy dnia 8. o wschodzie słońca. Potyczka była bardzo zacięta. Miaulis, którego okręt został postrzelanym, ratował się z swymi ludźmi na inny okręt, i zatkwił na nim banderę admiralską. Jedną fregatę nieprzyiacielską zapalono i wprawiono Turków w zupełne zamieszanie. Grecy utracili 4 brygi. Turkom zapalono 3 fregaty, ieden okręt liniowy potrzaskał się na odmieli przed Missolongą, 14 okrętów wpadło w ręce Greków. Kapudan Basza cofnął się pod wały Lepanto.

Niemcy.

Z nad Menu dnia 5. Lutego.

Z Kassel wyiechał dnia 2. m. b. General-Major Haynau do Petersburga, przeznaczony od Jego Królewicz. Mci Elektora złożyć N. Cesarzowi Rossyiskiemu list żałobny z powodu śmierci iego dostoynego brata i list z powinszowaniem wstąpienia na tron. — Z Darmstadt wyiechał dnia 2. m. b. Xiążę Wittgenstein-Berleburg, iako nadzwyczayny Poseł Jego Królewiczoskiéy Mci W. Xiążęcia do dworu C. Rossyiskiego do Petersburga.

Rozmaite Wiadomości.

Xiążę Wellington spodziewany był w Berlinie na dzień 14ty m. b. Tegoż dnia miała tam być powtórna włoska maskarada, słychać

także było o Wiedeńskiéy reducie, która miała się odbyć dnia 17. — Cóż tu dopiero powiedzieć o koncercie Pana Moesera, zapowiedzianym na dzień 13., o którym on ledwie napomknął w poprzednich gazetach, gdy zaraz w Nrze 34. gazety Spenera iakiś B.... w te górnolotne odezwał się słowa: „Rzadka gwiazda, która ma zeyść na naszém muzykalném niebie, iest to koncert, który Pan Dyr. muz. Moeser na dzień 13. t. m. zapowiedział. Oprócz mistrzoskiéy gry dawcy koncertu i symfonii Beethovena *C moll*, Pani Schulz śpiewać będzie wielką scenę z opery Mozarta *Idomeneo* z towarzyszeniém skrzypcy i wielki duet Rossiniego z wielbioną artystką Panną Sonntag. Będzie to w rzeczy samey wielka roskosz, widzieć dwa świetne niewieście talenta przykładaiące się w siostrzenném połączeniu do pięknego celu, ku uwieńczeniu kunsztu; i zaiste dosyć na tych skazowkach, aby przyiaciol tego, co iest wyższém i szlachetném w wykonaniach muzykalnych, na zbliżaiącą się dla nich uroczystą zabawę w naylepszéy formie uważnymi uczynić" — W gazetach Berlińskich Spenera i Vossa No. 36. umieścił Pan Moeser cały prospekt koncertu, podług którego, — co się iego tyczy — miał grać koncert L. Maurera, odmieniony (!) przez dawcę koncertu i Adagio iego układu, tudzież Adagio i Rondo-brillant Maysedera, — Adagio także zrobione przez dawcę koncertu —, a który temi kończy słowy: „W skutek wyrażonego w tuteyszych gazetach życzenia (rozumimy), obrał dawca koncertu *tesame* sola, z któremi się w swoim koncercie w Paryżu dał słyszeć." — Szanowna śpiewaczka Berlińska, Pani Karolina Seidler-Wranicka zapowiedziała w gazetach Berlińskich na dzień 22. m. b. koncert na dochód instytutu imienia Wadzeck.

Jarmark Lipski ieszcze gorzéy wypadł, iak zwyczaynie. Niebyło kupców i sprzedaiących, i wiele bud z towarami niepootwierano, czego nigdy nie było. Ledwie tylko na grube sukna i płótno był nieiaki odbyt; iednakże na towary iedwabne znaleźli się kupcy.

OBWIESZCZENIE.

Cegielnie mieyskie w szczególności
1) cegielnia Jerzycka,
2) dito Wildecka,
3) dito Ratayska,
wypuszczone bydź maią drogą publiczney licytacyi w wieczystą dzierzawę.

Termina tym celem wyznaczaią się
1) co do cegielni Jerzyckiéy na dzień 27. m. b.
2) dito Wildeckiéy na dzień 1go i
3) dito Ratayskiéy na dzień 3. Marca r. b.
w sali ratuszney sessyonalnéy zawsze przedpołudniem o godzinie 9. O wielkości złożyć się maiącey kaucyi, niemniey o warunkach dowiedzieć się można każdego czasu w Registraturze mieyskiéy.

Po skończonéy licytacyi na powyższe cegielnie w szczególności, przyimowane będą podania (ieżeli korzystnieyszemi się okażą) na wszystkie trzy cegielnie rzeczone razem. Termin do tego oznaczony iest na

dzień 6. Marca r. b.

Poznań dnia 14. Lutego 1826.

Nadburmistrz.

OBWIESZCZENIE.

Ur. Antoni Mielęcki, dziedzic Wargowa w powiecie Obornickim z Ur. Izabellą z Zeromskich wdową Zabłocką, kontraktem przedślubnym na dniu 28. Stycznia r. b. sądownie zawartym, wspólność maiątku i dorobku pomiędzy sobą wyłączyli.

Wydano przy wyciśnieniu większéy sądowéy pieczęci i zwykłym podpisie.

Poznań dnia 3. Lutego 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Ogród do massy konkursowéy kupca Bergera należący, za Świętym Marcinem pod Nrem 25. położony, gdy większe licytum podane zostało, w terminie

dnia 21. Luteo r. b.

przed południem o godzinie 9téy przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Müller w naszym Zamku Sądowym powtórnie na rok

ieden od 1. Kwietnia 1826. aż do 1827. publicznie naywięcéy daiącemu wydzierzawiony bydź ma, na który ochotę dzierzawy maiących z tém oznaymieniem wzywamy, że warunki w terminie oznaymione będą, i że przyderzenie naywięcéy daiącemu udzieloném będzie.

Poznań dnia 26. Stycznia 1826.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Do przedaży publiczney niektórych gatunków wina węgierskiego około 300 butelek wyznaczyliśmy termin na

dzień 20. Lutego 1826.

zrana o godzinie 9. przed Referendaryuszem Sądu Ziemiańskiego Rüdenberg w domu kupca Puscha tu w rynku pod Nro. 51. na który ochotę kupna maiących ninieyszym wzywamy.

Poznań dnia 27. Stycznia 1826.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Na wniosek wierzyciela dobra Uzarzewo z folwarkiem Swięcinek w Departamencie tuteyszym powiecie Szredzkim położone, sądownie na 35,804 Tal. otaxowane, subhastowane będą, i tym końcem trzy termina licytacyi

na dzień 3go Września r. b.,
na dzień 6go Grudnia r. b.,
na dzień 15go Marca r. 1826.,

z których trzeci a ostatni zawitym iest, przed Deputow. Konsyliarzem Sądu Ziemiańskiego Brükner wyznaczone zostały. Wzywamy przeto ochotę kupna i zdolność posiadania maiących, aby się w terminach tych w naszym lokalu sądowym albo osobiście, albo przez pełnomocników stawili, a naywięcéy daiący przyderzenia spodziewać się może, ieżeli żadna prawna nie zaydzie przeszkoda.

Warunki kupna i taxa codziennie w naszéy registraturze konkursowéy przeyrzane bydź mogą.

Zarazem zapozywa się były dzierzawca dóbr tych z zamieszkania niewiadomy Tadeusz Swinarski, któremu się Ur. Brachvogel Kommiss. Sprawiedliwości za Assystenta przydaie, pod tém zagrożeniem, iż mimo niestawienia się iego, nietylko więcéy daiącemu przyderzenie nastąpi, ale nawet po sądowém złożeniu summy szacunkowéy wymazanie wszelkich zahypotekowanych i do percepcyi nie przychodzących pretensyi bez potrzeby produkowaniu dokumentu rozporządzoném zostanie.

Poznań dnia 10. Marca 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Względem summy szacunkowéy wsi Woli Czewuiewskiéy w Powiecie Mogilnickim położonéy, został na dniu 17. Października r. b. proces likwidacyiny otworzonym. Wzywaią się tedy wszyscy nieznani wierzyciele, którzy do wspomnionéy wsi iakiekolwiek mniemaią mieć realne pretensye, ażeby się w przeciągu 3ch miesięcy, a naypóźniéy w terminie

dnia 15. Marca 1826.

zrana o godzinie 9. przed Deputowanym Assessorem von zur Mühlen w Sali posiedzeń naszych odbyć się maiącym stawili, pretensye swe podali i takowe udowodnili, gdyż w przeciwnym razie z pretensyami swemi do rzeczonéy wsi prekludowanemi zostaną i wieczne im milczenie w téy mierze tak względem nabywcy oneyże iakoli względem wierzycieli, między których summa szacunkowa podzieloną zostanie, nakazaném będzie.

Gniezno dnia 17. Października 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Niegdy Józef Skorzewski, Starosta, wziął w roku 1797. od tuteyszego Kollegium X. X.

Wikaryuszów summę 2044 Zł. pożyczanym sposobem, i wystawił na takową rewers, który nie wiedzieć iakim sposobem zaginął. Sukcessorowie Jozefa Skorzewskiego zaspokoienie tego długu udowodnić nie są w stanie, i dla tego na domaganie się tuteyszego Kollegium X. X. Wikaryuszów wzywamy ninieyszém wszystkich tych, którzy do rewersu w mowie będącego iako właściciele, cessyonaryusze, zastawne lub inne papiery posiadaiący, pretensye mieć zamyślaią, aby takowe w przeciągu 3ch miesięcy, nay później zaś w terminie na

dzień 10. Maja r. b.

przed Deputowanym W. Sędzią Schneider w Sali posiedzenia sądowego wyznaczonym, zameldowali i dalsze prawne postępowanie, w przypadku niestawienia się zaś spodziewać się mogą, iż z pretensyami swemi prekludowanemi zostaną, wieczne im w téy mierze milczenie nakazaném będzie i rzeczony rewers amortyzowanym zostanie.

Gniezno dnia 5. Stycznia 1826.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Na dobrach Szyplowie i Usłodzinach w Powiecie Pleszewskim położonych Rubr. III. Nro. 1. dla Makarego Mąkowskiego na mocy wyroku Sądu Ziemiańskiego w Kaliszu z dnia 15. Maia 1786. i 23. Maia 1791. protestacya względem Tal. 1000 z dekretu z dnia 21. Kwietnia 1800 iest zapisana. Instrument zaś ten wraz z zaświadczeniem rekognicyiném z dnia 9. Czerwca 1800. zginąć miał, a posiedziciele Szyplowa Ur. Jan i Tekla małżonkowie Koczorowscy, — gdy sukcessorowie Makarego Mąkowskiego względem zaspokoienia pretensyi teyże kwit do wymazania zdolny wystawili — umorzenia dokumentów tychże i wymazania protestacyi w księdze hypoteczney domagali się.

Podaiąc to do publiczney wiadomości, wzywamy bydź mogących posiadaczy instrumentów wyżey rzeczonych, tudzież sukcessorów, cessyonaryuszów lub tych, którzy w prawa ich wstąpili, aby się w terminie na

dzień 13. Czerwca r. b.

przed Deputowanym W. Sędzią Hoeppe osobiście lub przez pełnomocników prawnie dopuszczalnych stawili i pretensye swe zameldowali, w przeciwnym bowiem razie z pretensyami swemi realnemi, iakie do dóbr Szyplowa i Usłodzin mieć mogą, prekludowanemi zostaną i wieczne nakazane im będzie milczenie; instrument zaś za umorzony poczytany i pozycya zapisana w księdze hypoteczney zapisaną zostanie.

Krotoszyn dnia 26. Stycznia 1826.

Królewsko - Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Domostwo pod numerem hypotecznym 44. na Wielkim tu Rynku położone, do massy sukcessyino - likwidacyiney niegdy Poborcy Powiatowego Straemke należące, wraz z budynkami tylnemi i ogrodem, na 2382 Tal. 4 śbrgr. 6 fen. oszacowane, w terminach przed Deputowanym Sędzią Kosmelli na

dzień 30. Listopada 1825.,
dzień 31. Stycznia 1826., i
dzień 29. Marca 1826.

o godzinie 9. zrana w lokalu naszym sądowym wyznaczonych, z których ostatni peremtorycznym iest, z przyczyny długów nay więcey daiącemu publicznie sprzedane bydź ma; na który to termin chęć kupna i zdolność posiadania maiących zapozywa się.

Taxa w czasie podzin służby w registraturze naszey przeyrzaną bydź może.

Krotoszyn dnia 24. Sierpnia 1825.

Xiążęcy Thurn i Taxis Sąd Xięstwa.

(Dodatek drugi.)

(Z dnia 15. Lutego 1826.)

AVERTISSEMENT.

Le domaine Schwentnig, près de la petite ville Zobten, située au pied du mont Zobten en Silesie, a un troupeau de quelques mille brebis, qui sont de la race de vrais Merinos; dont j'irai vendre quatre cents pièces de tout genre et j'ai l'honneur d'en avertir ceux qui ont envie d'acheter.

Ehrenberg.

DONIESIENIE.

Na dobrach Świętnik nazwanych, niedaleko od miasteczka Zobten, pod górą równego nazwania w Szląsku, znayduie się owczarnia, kilka tysięcy sztuk owiec licząca, prawdziwego hiszpańskiego gatunku, z którey 400 sztuk każdego gatunku maią bydź sprzedane; o czém WW. JPanów ochotę do kupienia maiących ninieyszém uwiadomia się.

Ehrenberg.

Przedaż tryków i maciór na rozpłod.

Dominium Kunern w Powiecie Münsterberg w Szląsku, przedaie w pomiernych cenach oryginalne barany z merynosów czystéy rasy z stada Xiążęcia Lichnowskiego. Tamże nabyć można 120 sztuk maciór z wełną i bez wełny, między któremi 80 iarlaków, przybylców i takich, które dopiero raz się kociły. Owce te łączą z mocnym składem ciała, bogaty i ścisły porost wełny, która na ostatnich targach w wysokich cenach przedawaną była.

H. v. Gaffron.

Wyciąg z Berlińskiego kursu papierów i pieniędzy.

Dnia 10. *Lutego* 1826.	Papierami	Gotowizną
	po	po
Obligi długu państwa . .	$86\frac{3}{8}$ pCt.	$86\frac{1}{8}$ pCt.
Premie obligów długu państwa	$96\frac{5}{8}$ =	$96\frac{3}{8}$ =
Obligi bankowe aż do włącznie lit. H.	—	$93\frac{1}{2}$ =
Zachodnio-Pruskie listy zastawne	$87\frac{3}{4}$ =	—
Zachodnio-Pruskie listy zastawne niegdyś polskiego udziału	$84\frac{3}{4}$ =	—
Listy zastawne W. Xięstwa Poznańskiego	$94\frac{3}{4}$ =	—
Wschodnio-Pruskie . . .	$89\frac{3}{4}$ =	—
Szląskie	—	—

Poznań dnia 14. Lutego 1826.

	Papierami.	Gotowizną.	Od sta.
Kurs obligów m. Poznania. . .	$92\frac{1}{2}$	— —	4

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 13. *Lutego.*

	Tal.	śgr.	fen.	*do*	Tal.	śgr.	fen.
Pszenica . .	1	—	—	—	1	5	—
Żyto . . .	—	16	4	—	—	17	6
Jęczmień . .	—	15	—	—	—	16	—
Owies . . .	—	10	—	—	—	11	—
Taterka . .	—	20	—	—	—	21	4
Groch . . .	—	20	—	—	—	21	4
Ziemiaki . .	—	10	—	—	—	11	4
Siana cetnar à 110 ff. . .	—	20	—	—	—	22	6
Słomy kopa à 1200 ff . .	2	25	—	—	3	—	—
Masła garniec	1	2	6	—	1	15	—

Ceny zboża w Berlinie

Dnia 9. *Lutego* 1826.

Lądem:	Tal.	śgr.	fen.		Tal.	śgr.	fen.
Pszenica	1	12	6	i	1	3	9
Żyto	—	26	3	-	—	22	6
Jęczmień wielki	—	24	5	-	—	21	3
Jęczmień mały	—	23	2	-	—	16	3
Owies	—	18	9	-	—	13	9
Groch	1	2	6	-	—	28	9
Wodą:	Tal.	śgr.	fen.		Tal.	śgr.	fen.
Pszenica (biała)	1	12	6	i	1	10	—
Zyto	—	27	6	-	—	26	3
Jęczmień wielki	—	23	9	-	—	—	—
Jęczmień mały	—	21	3	-	—	—	—
Owies	—	18	9	-	—	—	—
Groch	1	—	—	-	—	28	9
Kopa słomy	5	10	—	-	4	10	—
Cetnar siana .	1	—	—	-	—	20	—

Poznań dnia 15. Lutego.

Stopnie zimna:

Onegday 3 — wczoray 6 — dziś 7.